

[Landbrugsministeren.]

bemyndigelse for ministeriet til at fastsætte regler dels om spildevandsanlægs udførelse, drift og vedligeholdelse, dels om tilsynsmyndighedernes virksomhed. Amtsrådenes udarbejdelse og ajourføring af oversigter og planer er nu i gang, og der er ingen tvivl om, at rådernes offentlige forhandling om planerne følges nøje af befolkningen, bl. a. gennem dagspressen. Dette indebærer en vigtig opfordring til de kommunale myndigheder om at tage fat, en opfordring, som jeg gerne vil understøtte. Den amtskommunale kontrol har nogle steder afsløret, at eksisterende rensningsanlæg ikke fungerer efter hensigten, og dette er i hvert fald en opgave, som kommunerne kan og bør afhjælpe straks. At de kommunale spildevandsanlæg skal drives og passes på en sådan måde, at de opfylder deres bestemmelse, må være en selvfølge, og omkostningerne herved kan ikke være uoverkommelige.

I øvrigt er det meget store investeringer, der skal til for at indhente det forsømte, og man må nok se i øjnene, at vi ikke har mulighed for at anvende så mange penge så hurtigt til dette formål, som vi gerne ville. Hensigten med det amtskommunale tilsyn er, at kommende investeringer sættes ind på de områder, hvor de gør mest gavn, og hvor der ellers vil opstå mest varig skade.

Jeg mener at kunne sige, at erfaringerne med det amtskommunale tilsyn almindeligvis har været gode, når henses til, at de nye store kommuner efter den 1. april 1970 har skullet opbygge en samlet teknisk administration af de spredte spildevandsanlæg, som de har overtaget fra de mindre kommuner uden en udbygget teknisk forvaltning. Vi må vist nu erkende, at økonomiske forhold og begrænset adgang til teknisk bistand sætter en grænse for, hvor hurtigt vandløbslovens nye spildevandsbestemmelser lader sig gennemføre fuldt ud. Spørgsmålet kan jeg derfor besvare ved at sige, at amtsråds og kommunalbestyrelseres administration af de opgaver, der er tillagt dem efter vandløbsloven, ikke har givet anledning til væsentlige klager til ministeriet.

Efter bemyndigelsesreglerne i vandløbsloven har jeg mulighed for at fremskynde lovens gennemførelse, når dette kan indpasses i den økonomiske politik. Som nævnt holdes ministeriet ikke løbende underrettet om

amtsrådenes oversigter og planer for forureningsbekæmpelsen, men ministeriet vil naturligvis kunne indhente sådanne oplysninger, og dette vil givet være nødvendigt og blive gjort, når og hvis ministeriet får klagesager forelagt.

Juul-Madsen: Jeg vil gerne takke den højterede landbrugsminister for et særdeles positivt svar. Den lovgivning, som vi her har talt om, gør det jo faktisk muligt at løse en meget, meget væsentlig del af vore forureningsproblemer. Det kræver en meget kraftig indsats af de nye amter og kommunerne, og jeg tror også, det kræver megen interesse og megen velvilje fra landbrugsministeren for at fremskynde hele dette arbejde. Jeg er glad for, at landbrugsministeren her meget positivt har givet tilsagn vedrørende administrationen af denne meget vigtige lov om at gøre denne lov så effektiv som muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jens Foged* til finansministeren:

„Finder ministeren det i overensstemmelse med de nye regler i vurderingsloven, at skyldrådet for Københavns amts søndre skyldkreds har ændret den af vurderingsrådet foretagne ansættelse af landbrugsjord i det såkaldte Vestskovområde fra 10-15.000 kr. til 40-50.000 kr. pr. ha?“

Skriftlig begrundelse.

I forbindelse med den 14. almindelige vurdering i 1969 ændredes vurderingsreglerne for de landbrugsejendomme, der er beliggende i byudviklingsområder. Hovedretningslinjen blev den, at jorden til landbrugsejendomme i landzonen skal vurderes efter „bondegårdsreglen“, således at der ved vurderingen ses væk fra den værdi, der er en følge af forventning om overgang til anden zonestatus. Denne forventningsværdi ansættes som det såkaldte differencebeløb, af hvilket der hverken skal svares ejendoms- eller formueskat. Begrundelsen herfor var, at det ikke fandtes rimeligt at beskatte disse landbrugsejendomme, som efter zoneloven alene kan udnyttes landbrugsmæssigt, af mere end dens landbrugsmæssige værdi.

Ved ansættelsen pr. 1. august 1969 fulgte vurderingsrådet disse retningslinjer for de